

До читача — через інтернет

Сьогодні бібліотека ВНЗ є стратегічним партнером у науковій, освітній, виховній сферах діяльності, його науково-інформаційним центром. Створення та підтримка власних web-сайтів стає одним із найактуальніших та перспективних напрямків діяльності сучасних бібліотек. Перший в світі web-сайт відкрито в 1991 році Європейською радою з ядерних випробувань (Великобританія). В 1994-1995 роках в США та Англії з'явилися перші бібліотечні сайти. Створення та підтримка власного web-сайту стала для бібліотеки одним з головних напрямків діяльності. Web-сайт бібліотеки в Інтернеті це могутній інструмент бібліотечно-інформаційного обслуговування та інформаційного комплексу університету, який відіграє надзвичайно важливу роль у розвитку науки та діяльності науковців.

Створення web-сайту — це велика творча праця всього колективу. В цій роботі працівники виконують загальні вимоги, яким відповідає web-сайт, а саме: якість наповнення, стабільність та актуальність інформаційних ресурсів, зручність навігації.

Найголовніше — це задоволення інформаційних запитів наших користувачів. Гортаючи сторінки (розділи web-сайту), за якими знаходиться безмежний океан знань, кожний користувач-студент, аспірант, науковець, викладач, бібліотекар може

задовольнити будь-який запит.

Електронні ресурси, а зокрема: електронний каталог, який допускає можливість пошуку літератури за різними критеріями і нараховує 33132 записи, а також електронні підручники та посібники є одними з найважливіших бібліотечних ресурсів, адже дозволяють забезпечити цілодобовий доступ до відомостей про бібліотечний фонд.

Як правило, великий попит у користувачів має електронний каталог статей з періодичних видань, список яких можна переглянути на сторінках сайту. Його створення — процес дуже трудомісткий. Щоб завжди мати актуальну інформацію з періодичних видань, необхідно здійснювати їхнє оброблення сучасними методами і в дуже стислі терміни.

Важливим джерелом інформації для науковця може послужити розділ сайту, де розміщені нові надходження, а саме: нові надходження до фондів Наукової бібліотеки та праці викладачів у фондах Наукової бібліотеки.

До перегляду користувачів завжди доступні видання УДПУ:

збірник наукових праць УДПУ;
психолого-педагогічні проблеми сільської школи;
проблеми підготовки сучасного вчителя;
історико-педагогічний альманах;
порівняльно-

педагогічні студії.

На сайті також можна ознайомитись з науковими ресурсами України, зокрема:

видання ДНПБ України імені Сухомлинського;
наукова періодика НБУ імені Вернадського;
електронні фахові видання НБУ імені Вернадського;
відкриті архіви України.

Як бачимо, web-сайт бібліотеки — один із самих ефективних, зручних методів доведення до користувачів необхідної для них інформації.

Відвідуваність web-сайту нашої бібліотеки зростає з кожним роком, а це значить, що він успішно розвивається, поповнюється.

Головне завдання освітньої діяльності сайту бібліотеки полягає саме в розширенні, збільшенні знань, збагаченні кругозору особистості, навчанні її умінням і навичкам самостійного пошуку інформації, її переробки й одержання знань, що складає основу неперервної освіти на базі самоосвіти.

Сьогодні web-сайт Наукової бібліотеки є важливим інструментом інформаційного комплексу університету. І тільки постійний розвиток web-сайту робить його цікавим і корисним для наших користувачів.

Т. Григоренко, канд. філол. наук,
доцент, директор Наукової
бібліотеки

Круглий стіл «Чисте довкілля—чисте сумління»

Цитати про книги і читання

Книга - велика річ, поки людина вміє нею користуватися.

О.О. Блок

Кожну книгу треба вміти читати.

Б. Паскаль

Читання - це створення власних думок за допомогою думок інших людей.

М.О. Рубакін

Книги слід читати так само неквапливо і дбайливо, як вони писалися.

Г. Торо

Є книги, які треба тільки скуштувати, є такі, які найкраще проковтнути і лише небагато - розжувати і перетравити.

Ф. Бекон

У наш час люди занадто багато читають, це заважає їм бути мудрим.

О. Уайльд

Книги потрібні, щоб нагадувати людині, що її оригінальні думки не такі вже нові.

А. Лінкольн

У книгах ми жадібно читаємо про те, на що не звертаємо уваги в житті.

Еміль Кроткий

Кожна книга - крадіжка у власного життя. Чим більше читаєш, тим менше вмієш і хочеш жити сам.

М. Цветаєва

Ніколи книги не випромінювали стільки світла, як в вогнищах інквізиції.

В. Голобородько

Ніщо так не псує читання книги, як перегляд кінофільму, знятого за її мотивами.

О. Кузнецов

В 2013 році День довкілля українці святкують 20 квітня. Громадський обов'язок кожного – пам'ятати і всіляко сприяти оздоровленню природи, що нас оточує. Людина повинна розумно використовувати природні багатства, давати природі можливість відновлювати свої сили. Людська діяльність не має призводити до критичного порушення біологічного світу, бо зрештою в цьому середовищі доведеться жити.

День довкілля в Україні майже співпадає з трагічною датою 26 квітня. Кожен мешканець пам'ятає, що саме в цей день сталася аварія на четвертому енергоблоці Чорнобильської АЕС. Безперечно, наслідки катастрофи – одна з найголовніших проблем довкілля, як в нашій країні, так і за її межами.

В читальному залі №1 Наукової бібліотеки відбувся усний журнал «Чисте довкілля – чисте сумління», де були розглянуті екологічні проблеми нашої планети, про які намагалися донести до слухачів ведучі та учасники заходу, серед яких: Парашук Настя, Діхтяр Сергій, Кирилко Жанна, Ключник Ольга, Рожі Томас, Волощук Настя. Вони звернули увагу на те, що шкідниками екології є, насамперед, саме ми, люди. Проведення заходу супроводжувалося показом слайд-шоу та демонстрацією книжкової виставки «Планета людей у небезпеці».

Люленко Світлана Олександрівна, викладач кафедри біології та методики її навчання, за допомогою мультимедійної дошки презентувала заходи, які були проведені в рамках Всеукраїнської акції «День довкілля» у нашому університеті та місті: відбулося прибирання прибережної смуги річки Уманки від побутового сміття, укріплення берегової лінії посадкою дерев. Акція була проведена спільно із вчителями та учнями 7-9 класів Уманської ЗОШ №3.

УСАТЮК О. А.

Бібліотекар читального залу №1

Науково-методичний семінар «Актуальні проблеми вивчення творчості Михайла Коцюбинського»

У цьому році виповнюється 100 років від дня смерті Михайла Коцюбинського (1864-1913), одного з найвидатніших митців, який прийшов у літературу наприкінці XIX століття, в час, коли бурхливих змін зазнають умови суспільно-політичного життя й коли крок за кроком підноситься національно-визвольна боротьба.

На базі факультету української філології відбувся науково-методичний семінар «Актуальні проблеми вивчення творчості Михайла Коцюбинського», на якому присутні мали змогу прослухати доповіді викладачів кафедри української літератури та українознавства, уривки із творів письменника та українські пісні у виконанні студентів факультету української філології. Бібліотекарі читального залу №1 підготували книжкову виставку, на якій експонували книги та періодичні видання, що висвітлюють життєвий та творчий шлях Коцюбинського, пристрасного правдолюбця, зачудованого любов'ю до природи, сонцепоклонника, співця і оборонця трудящої людини.

РУДЬ І.Г.

Бібліотекар читального залу №1

24 квітня в читальному залі № 2 відбувся майстер-клас з писанкарства на тему: «Писанка – це неповторне багатство», організований бібліотекарями Наукової бібліотеки для студентів та викладачів УДПУ імені Павла Тичини. Метою даного заходу є збереження та розвиток писанкарства народними майстрами, які з покоління в покоління переносять заковане письмо на добро і щастя, залучають молодь та дітей до вивчення прадавніх звичаїв українського народу.

В очікуванні Великоднього свята ми вирішили опанувати мистецтво писанкарства. Викладач кафедри образотворчого мистецтва Семенова Олена Віталіївна допомогла реалізувати нашу ідею.

Розмальовувати писанки майстриня радить лише з наповненим яйцем, адже воно є символом життя. Вона стверджує: «Малюючи писанки, наші предки на яйцях замальовували бажання – ці візерунки унікальні, адже кожен мав сакральне значення, своєрідну форму молитви».

Для того, щоб писанка збереглася довше, запікати яйця потрібно ще перед розписуванням. «Це своєрідний тест, чи яйце добре. Погані тріскаються або через пори починає проступати білок. А писанки на яйцях, які пройшли такий тест, зберігаються десятиліттями», - радить Олена Віталіївна.

Майстриня наголошує, що писанкарство – це особливий вид мистецтва. «Ми навіть не знаємо, коли точно воно зародилось. Писанки писали і серби, і поляки, і чехи, і, навіть, французи, але у багатьох народів цей вид мистецтва зник. Вони втратили ту символічну писанку із сакральним значенням, яке вкладаємо в неї ми», – підсумувала вона.

Присутні на майстер-класі не лише розмальовували писанки, а й слухали історичну довідку про давній звичай розписування писанки перед Великоднем, значення писанки для української родини, традиційні і нетрадиційні способи оздоблення яєць, ознайомились зі зразками писанок різних регіонів України. По завершенні майстер-класу кожен його учасник тримав у своїх руках власне творіння – писанку-оберіг.

ПРОРКОПЧУК О.
Бібліотекар читального залу №2

Міжнародний день дитячої книги

Починаючи з 1967 року, за рішенням Міжнародної ради дитячої книги, в день народження видатного датського письменника - казкаря Ганса Крістіана Андерсена, в квітні світ відзначає Міжнародний день дитячої книги. Святкування Міжнародного дня дитячої книги є наглядним показником того, що книга, яка створена саме для дитини, має великий вплив на формування її характеру та становлення як людини.

Дитячі книги вбирають у себе дивовижний, невичерпний, чарівний світ, який дитина відкриває для себе саме завдяки книжці. Для цього потрібно просто взяти в руки книгу і опинитись у цьому світі...

Марина Павленко - українська поетеса, письменниця, художниця, науковець, педагог говорить: «Писати почала, відколи себе пам'ятаю. Мабуть, разом із малюванням, яке теж дуже любила. Чим є для мене дитяча література? Не відокремлюю дитячої літератури від «дорослої». Дитиною зображала з ляльками дорослу маму, зараз – по-дитячому прагну якогось вигаданого загадкового і захищеного світу, а де та лінія, котра визначає межу між дитинством і дорослим життям в кожній людині?..»

Здається, що писати твори для дітей так само просто, як і бути маленькою дитиною: не треба ні про що турбуватися, а лише гратися із сюжетами, персонажами, мовою, але насправді така поведінка вимагає від дорослого письменника максимум зусиль і терпіння, адже в головах маленьких вигадників безліч цікавих фантазій, тому захопити їх сюжетами книг не так і легко, а намалювати до нього картинку, малюнок - тим більше.

Науковою бібліотекою був оголошений конкурс на тему: «Домовички з палітрою» на кращий малюнок до творів Марини Павленко. Конкурс тривав з 10 квітня по 26 квітня і проходив у школі №1 імені О.С.Пушкіна м.Умань. Він був організований для учнів початкових та середніх класів.

При оцінюванні робіт враховувалися наступні критерії:

- оригінальність ідеї малюнку;
- малюнок, намальований власноруч (без «змальовування»);
- вміння викладання теми, художнє виконання.

ПРОРКОПЧУК О.
Бібліотекар читального залу №2

Вербна неділя

Вербна неділя (Вербиця) — традиційне свято, яке відзначають в Україні. Має прадавні дохристиянські корені.

Виникнення Свята сягає сивих тисячоліть – часів Трипільської культури.

Вербове дерево в давнину вважалося чарівним й символічним деревом, на якому перепочивали добрі духи-душі, а тому верба й приносила щастя в родині, перша «вішувала» й «приводила» весну в березневі дні весняного рівнодення, коли ночі ще холодні, а вдень вже пригріває весняне сонечко, коли дерево наливається соком, набирає сили від Природних стихій – Землі, Води, Сонця і може передати свою силу іншим. Розпускаючись та розквітаючи, верба символізує силу та життєдайність Природи, передає здоров'я, силу та красу людині, тваринному світу, навколишній природі.

Освяченою Вербою торкалися всіх домочадців, а особливо дітей, промовляючи при цьому:

Будь великим, як Верба,
А здоровим, як Вода,
А багатим, як Земля.

Свяченій вербі приписується магічна сила. Як вперше навесні виганяють скот на пасовисько, то конче свяченою вербою - "щоб нечисть не чіплялася до тварин". Більше того, викидають гілля свяченої верби надвір під час граду - "щоб град зупинився".

Вознесіння Господнє

Вознесіння Господнє (Вшестя) — вознесіння Ісуса Христа на небо, яке відбулося через 40 днів після Воскресіння Господнього. В християнстві ця подія відзначається великим святом, яке завжди припадає у четвер 40-го дня по Христовому Воскресінні. З цього приводу народне прислів'я каже: «Не прийдеться в середу Вшестя». Згідно з християнським вченням після воскресіння Христа через сорок днів Бог забрав його на Небо, хоч до цього Він ходив по землі. Це останній день, коли можна вітатися словами «Христос воскрес!». Опісля Вшестя це вже заборонялося, також у храмах ховають плащаницю.

Джерела трьох перших сторіч нічого не говорять про цей празник. Не згадує про нього й письменник Оріген (+ к.251), який вичисляє християнські празники в 8-ій книзі свого твору «Проти Цельсія». Знавці обряду є тієї думки, що в перших трьох віках цей празник святкували разом з празником Зшестя Св. Духа. Сильвія Аквітанська не називає цей празник Вознесінням, а тільки «сороковим днем після Пасхи».

В IV столітті празник Господнього Вознесіння стає загально зраним. Історик Сократ називає його «всенародним празником».

Празник Вознесіння звеличили своїми проповідями св. Іван Золотоустий, св. Григорій Ніський, св. Епіфан Кипрський, Лев Великий та інші. У 390 році за кошти християнки з Рима Пойменії на місці Вознесіння побудовано Храм Вознесіння.

На цю відзнаку люди випікали обрядове печиво у формі драбинок, «щоб було по чому Ісусові вилізти на небо». Такий ритуальний хлібець носили на могилки, щоб в останнє разом пом'янути померлих.

Крім печива, готували також пласкі млинці з пшонаного борошна, у деяких місцях пекли паски і фарбували крашанки на поминки.

Селяни в цей день обходили свої посіви, качали на них крашанки, оскільки «на Вшестя вже починає викидати колос». До цього дня намагалися повністю обсіятися, бо через десять днів буде Трійця.

Бібліотечні вісті

Інформаційний вісник
Наукової бібліотеки Уманського державного
педагогічного університету
імені Павла Тичини

Адреса: вул. Садова 2, м.Умань

Над номером працювали:

Редактор: Григоренко Т. В.

Редколегія: Усатюк О. А., Рудь І. Г.

Дизайн та верстка: Найкус Т. М.